

בש"פ 2955/22 - מ. אונליין מימון וסחר בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2955/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת: מ. אונליין מימון וסחר בע"מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בע"מ 40745-02-22 מיום 29.3.2022 שניתנה
על ידי כב' השופט ד' מרסק-מרום

בשם המבקשת: עו"ד ג'וליאן חדאד

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז (השופט ד' מרסק-מרום) מיום 29.3.2022 בע"מ 40745-02-22, בגדרה נדחה ערר המבקשת על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון בה"ת 2941-01-22 (השופט ט' ענר) מיום 2.2.2022.

2. המבקשת היא חברה פרטית המפעילה עסק למתן שירותים פיננסיים. ביום 2.12.2021 הוגשה לבית משפט השלום בראשון לציון בקשה להוצאת צו חיפוש בביתו של מר אורי גבסו (להלן: אורי), המועסק כעובד שכיר אצל המבקשת ונושא משרה בה. בבקשה, שנשמכה על חומרי חקירה, נטען לחשד לביצוע עבירות הלוואות בריבית והלבנת הון, והתבקש צו חיפוש "כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך חקירה, משפט, חילוט עתידי בשווי היקף העבירה לפי חוק איסור הלבנת הון[...]". פרטי החפץ שצוינו הם "כל מסמך או חפץ הדרושים לחקירה ו/או שהחזקתם אסורה על פיחוק, לרבות כסף שייתפס בכתובת הנ"ל".

3. בית משפט השלום נעתר לבקשה (3072-12-21, השופט ט' ענר) והורה, במעמד צד אחד, על מתן צו החיפוש (להלן: הצו). בכותרת הצו נרשם כי הצו ניתן לפי סעיפים 23 ו-32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, בצרוף סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון). עוד נכתב בצו כי בית המשפט החליט "להיעתר לבקשה", תוך הפנייה לסימון הבקשה. כן התיר הצו למשיבה לערוך חיפוש בביתו של אורי ולתפוס "כל מסמך או חפץ הדרושים לחקירה או שהחזקתם אסורה ע"פ חוק לרבות כסף שייתפס בכתובת הנ"ל".

4. ביום 14.12.2021 בוצע חיפוש בביתו של אורי מכוחו של הצו. במעמד החיפוש נתפס, בין היתר, כסף מזומן בסכום של 430,000 ש"ח, 1,200 דולר ו-1,500 יורו. במעמד החיפוש טען אורי כי הכסף שנתפס שייך למבקשת, ומקורו בעסקאות שביצעה כדין.

5. ביום 2.1.2022 הגישה המבקשת לבית משפט השלום בקשה לשחרור הכסף התפוס, בטענה כי המשיבה לא הייתה רשאית לתפוס. את טענתה סמכה המבקשת על לשון הצו המתירה למשיבה, לטענתה, לתפוס רכוש לצורכי חקירה, או רכוש שהחזקתו אסורה על-פי דין. לטענת המבקשת, לא התקיימו היסודות האמורים ביחס לכספה, שכן החזקתו אינה אסורה על-פי חוק ועם סיום מלאכת ספירתו, הוא אף אינו משמש עוד לצרכי חקירה. כמו כן, טענה המבקשת כי הצו אינו מתיר למשיבה לתפוס רכוש למטרת חילוטו לפי חוק איסור הלבנת הון, משום שלא נכללה בו הוראה מפורשת המתירה תפיסה כאמור, וכן משום שלא צוינו בו חשד או עילה לחיפוש – חובות שלטענתה נגזרים מההלכה שנקבעה בבש"פ 4526/18 אלוביץ' נ' מדינת ישראל (5.8.2018) (להלן: עניין אלוביץ'). לבסוף, טענה כי לא נעברה כל עבירה בנוגע לכסף התפוס, וכי החזקתו על-ידי המשיבה פוגעת בזכות הקניין שלה באופן בלתי מידתי.

6. בהחלטתו מיום 2.2.2022 דחה בית משפט השלום (השופט ט' ענר) את הבקשה להחזרת הכסף התפוס וקבע כי המשיבה הייתה רשאית לתפוס מכוחו את הכספים האמורים. בין היתר, עמד בית משפט השלום על כך שחוק איסור הלבנת הון צוין בכותרת הצו כאחד ממקורותיו הסטטוטוריים, ועל כך שהצו התיר מפורשות תפיסת כספים. עוד ציין כי הבקשה להוצאת הצו נקבה במפורש בעילת החיפוש והתפיסה בשווי ביצוע העבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. בית משפט השלום אף הבהיר כי החלטתו בבקשה למתן הצו על-ידי סימון הרובריקה "להיעתר לבקשה" והוספת ההפניה למספר הבקשה, משמעותה קבלת הבקשה כלשונה, על נימוקיה, וכי עשה כן על מנת שלא לחשוף את החשוד בעבירה לחומר החסוי שבבסיס הבקשה למתן הצו. עוד ציין כי לאחר שעניין בחומר החסוי, שוכנע כי החשד הסביר לביצוע עבירה שריר וקיים ואף התחזק מאז בוצעה התפיסה.

7. על החלטה זו הגישה המבקשת ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קיים ביום 29.3.2022 דיון בערר, ובהחלטתו מאותו יום – היא החלטה מושא הבקשה שלפניי – דחה את הערר. בית המשפט המחוזי הפנה לנימוקיו של בית משפט השלום, וקבע כי בית משפט השלום דחה בצדק את הטענה לאי-חוקיות הצו וכי לא נמצא קושי בתפיסת כספה של המבקשת בשווי ביצוע העבירות מכוחו. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי מתקיים חשד סביר לביצוע עבירה גם כלפי המבקשת, שמתנהלת בעניינה חקירה פעילה, ולפיכך צדק בית משפט השלום עת דחה את הבקשה.

8. בבקשה שלפניי משיגה המבקשת על דחיית הערר וטוענת כי נגרם לה עיוות דין חמור, כי רכושה נתפס שלא בסמכות וכי החלטת בית המשפט המחוזי הייתה "תמציתית ביותר" ולא נתנה מענה לטענותיה כפי שהועלו בכתב הערר ובדיון מיום 29.3.2022. כן שבה המבקשת על עיקרי טענותיה ביחס לצו, ולפיהן הצו כלל אינו מופנה כנגדה אלא כנגד

אורי, כי לשונו של הצו אינה מתירה חילוט או תפיסת רכוש בשווי לפי חוק איסור הלבנת הון וכי הצו ניתן בהיעדר פירוט חשד או עילה. בנוסף, טוענת המבקשת כי ככלל, חובה על צו חיפוש או תפיסה להיות מפורש, ברור ומנוסח בלשון שאינה ניתנת לפרשנויות, לאור הפגיעה הכרוכה במימוש הצו בזכויות יסוד של הפרט.

9. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כלל הוא כי בקשת רשות לערור תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, ולפיה תינתן רשות לערור רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות ייחודיות המעלות חשש לעיוות דין המצדיקות התערבות (ראו: בש"פ 4215/14 עואד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.6.2014); בש"פ 8684/19 מוגנדף נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.1.2020); בש"פ 6513/20 אלמלך נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.10.2020)).

10. בחינת הבקשה לפי אמות מידה אלה מעלה כי זו אינה נכנסת לגדרם של אותם מקרים חריגים. חרף ניסיונה של המבקשת לשוות לבקשתה נופך עקרוני, עניינה ביישום הדין הרלוונטי על נסיבותיה הפרטניות. אף לא מצאתי כי נגרם למבקשת עיוות דין – בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפלה טעות בהחלטת בית משפט השלום, תוך שהפנה לנימוקים אותם פירט בית משפט השלום בהחלטתו, ודחה את הבקשה בהסתמך על לשון הצו, הדין הרלוונטי, טיעוני הצדדים וכן חומר החקירה שהובא בפניו, לרבות חומר חסוי.

11. למעלה מן הצורך יוסף, כי הבקשה אינה מעלה טעם להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי אף לגופה. צו החיפוש מכוחו נתפסו כספי המבקשת, אשר על פיו הוחלט "להיעתר לבקשה", היא הבקשה להוצאת צו חיפוש, הסמך את המשיבה לתפוס כסף "לצורך חילוט עתידי בשווי היקף העבירה לפי חוק איסור הלבנת הון" (והשוו: עניין אלוביץ', בפסקה 20), וזאת לפי סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון שצוין כמקור סטטוטורי לצו שהתבקש. הן בית המשפט המחוזי והן בית משפט השלום מצאו, לאחר עיון בחומר החקירה שהוצג לפנייהם, כי מתקיים החשד הסביר למעורבות המבקשת בביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, ומשכך, אין לקבל את טענות המבקשת לפיהן יש להשיב לה את כספה משלא התעוררו חשדות נגדה.

12. אשר על כן – הבקשה למתן רשות לערור נדחית.

ניתנה היום, כ"ד באייר התשפ"ב (25.5.2022).

ש ו פ ט ת